Povídky, pohádky a další

27. Kadibudka

Určitě si říkáte, že je to dost potrhlý nápad chtít psát o kadibudce, čili latríně či taktéž o suchém záchodu. Píše se spíše o věcech vznešených a důležitých. Já si však myslím, že i taková přízemní věc jako kadibudka si zaslouží jistou pozornost.

Inspirovala mě k tomu návštěva u tety na chalupě. Ta chalupa se nachází kousek za Jihlavou, její čelo kouká ke korytu Jedlovského potoka. Z jedné strany les a zezadu pole. Pro mě úžasné místo s neopakovatelnou atmosférou. Kdysi dávno toto stavení sloužilo jako brusírna skla a patřilo strýci mojí tety. Když brusírna s nástupem komunistické totality zanikla, onen strýc tam zůstal bydlet. Po jeho smrti celá ta usedlost připadla tetě jako nejbližší příbuzné. Teta, sestra mého otce, si to zde upravila pro rekreaci a tráví tam snad každé léto.

Ale vraťme se k tématu kadibudek. Většina z vás si při tom slově vybaví dřevěnou, více či méně vachrlatou stavbu stojící někde na dvoře venkovských chaloupek. A všichni si jistě představíte i dveře se srdíčkovým otvorem (asi je stavěli s láskou).

Když se taková věc budovala, nejdříve se vykopala pořádná jáma, přes díru se položily důkladné a pevné fošny s otvorem na správném místě. Teprve pak se sestavil i ten zbytek. Jistě byl zapotřebí i jistý um, aby „voňavá bouda“ měla dostatečnou pevnost i správné rozměry.

U tety na chatě je kadibudka v luxusním provedení. Tato latrína se tak trochu ukrývá v těsném sousedství zděné stodoly a stejně jako ona stodola je vystavěná z cihel. V podstatě jde o takový hlubší výklenek ve zdi stodoly. V jeho útrobách najdete vyvýšené místo pro pohodlný posez s otvorem orámovaným dřevěným záchodovým prkýnkem. Celý prostor uzavírají dveře se zaskleným okénkem. Jak říkám, luxus mezi

kadibudkami.

V současné době můžete vídat na mnoha místech při všemožných akcích plastové chemické záchody typu TOI TOI, ale jaksi to není ono. Jsou tak nějak bez výhledu. Ze sdříčkového otvoru v klasické kadiboudě i z toho zaskleného okna na tetině záchodě je vidět aspoň na dvůr. Na TOI TOI nevidíte nic, ani to, jestli náhodou není někdo venku přede dveřmi.

Kampak se podělo to dobrodružství, když člověk musel za svou potřebou přeběhnout dvůr v dešti, větru, sněhu nebo v pořádné bouřce?

Ani nevíme, jak dobře se máme, když se v našich příbytcích zabydlel dobře fungující splachovací klozet.

Na druhou stranu přicházíme o značný kousek romantiky. Jen si to představte: Sedíte na záchodě, nerušeně přemýšlíte o smyslu života, či o jiných hlubokých tajemstvích, a malým okénkem vidíte část hvězdné oblohy, nebo vám dokonce do vašich úvah zasvítí úplněk. Najednou jste smíření se světem i sami se sebou. Prostoupí vás pocit, že všechen spěch a shon, jemuž propadáte, a jenž trápí všechny lidi bez ohledu na rasu, věk a pohlaví, je vlastně na nic. Dojde vám, že tlak civilizace vám vlastně jen zkracuje už tak omezenou dobu našeho života. Někde v hloubi srdce cítíte hřejivou naději, že jste se právě dotkli opravdového štěstí.

Kadibudky jsou sice stavby staré a jaksi nemoderní, ale veskrze užitečné a zcela nepostradatelné. Pokud ji dobře postavíte, přežije taková latrína i několik generací svých uživatelů. Některé se dovedou ubránit i násilným pokusům o zboření, ačkoli vypadají, že se složí na hromadu při pouhém zlém pohledu jejich směrem. Jiné kadibudky, vypadající neskutečně solidně, se mohou skácet už při letmém poryvu jemného vánku.

Psala jsem o dobrodružství i romantice v souvislosti s použitím suchého WC. Dovolte, ať se k tomu na chvíli vrátím.

Celá věc dostane jiný rozměr, jakmile k dešti, větru, sněhu a bouřce přidáte další faktory. Přičtěte do této rovnice třeba nahnilá prkna pod dřevěnou, osaměle stojící kadibudkou a člověka v jakémkoli stádiu opilosti či ospalosti. Výsledkem bude zaručeně ta nejlepší historka na téma: Dovolená na chatě.

V krajním případě se ta osoba propadne přímo do… No, do něčeho mazlavého a nepříliš voňavého, co zbude jako výsledek lidského zažívání a popíjení.

V tomto momentě postižený (postižená) řve o pomoc a jeho (její) přátelé (přítelkyně) nebo partner (partnerka) přemýšlí o tom, zda nechat dotyčného (dotyčnou) řádně vymáchat v té páchnoucí břečce, aby si pamatoval (pamatovala), že ho (ji) něco horšího už hned tak nepotká.

Druhou možností je, že se některý z okolo stojících čumilů pochlapí natolik, aby kamarádovi (kamarádce) či partnerovi (partnerce) buď hodil (hodila) záchranné lano a pomohl mu (jí) sám, případně aby zavolal (zavolala) hasiče a celou starost o záchranu nechal (nechala) na nich.

Následná horká koupel a důkladné vymydlení jsou naprostou nutností. Bez těchto úkonů se rozhodně nedoporučuje vpouštět člověka vytaženého z toho puchu do vnitřních prostor domu. Doporučuji provést očistu na dvoře s plynovou maskou na obličeji a s žínkou nebo houbičkou přivázanou na dostatečně dlouhém klacku.

Podobné události prověřují pevnost kamarádství i všech ostatních vztahů. Navíc se často obohatíme o nejnovější znalosti z oblasti sprostých slov.

Dokud se neocitneme v tak prekérní situaci, ani netušíme kolik nadávek známe a jak moc umíme křičet.

Až někdy někde budete nuceni použít latrínu (mám na mysli tu idylickou dřevěnou či zděděnou boudičku), vzdejte svůj největší dík jejímu staviteli už za to, že jste se hned po vstupu namísto úlevy nepropadli doslova a do písmene do hnoje. Dále poděkujte Bohu, že vnukl člověku nápad vytvořit něco takhle užitečného.